

[Finansministeren.]

statskassen en mindre del til vedkommende amts- eller købstadkommune.

De nugældende regler om totalisatorspil findes i lov nr. 73 af 30. marts 1895. Reglerne om afgiften er dog undergået ændringer ved forskellige love, senest ved lov nr. 83 af 15. marts 1947. De således for totalisatorspillet gældende regler trænger stærkt til revision, navnlig forsåvidt angår de gældende regler for afgiftsberegningen, som har vist sig meget uhensigtsmæssige. Afgiften er progressiv, men progressionen er ikke gennemført ved en glidende skala, men på den måde, at den afgiftsprocent, som dagens samlede indskudssum efter sin størrelse betinger, skal beregnes af hele indskudssummen. Denne beregningsmåde kan føre til ejendommelige og for væddeløbsbanerne ubillige resultater, således som det nærmere er udviklet i bemærkningerne til lovforslaget.

Dertil kommer, at væddeløbsforeningernes økonomiske forhold er blevet meget stærkt forringet, navnlig som følge af stigningen i udgifterne til banernes drift og løbenes afholdelse. Da banernes væsentligste indtægt består i overskuddet fra totalisatoren, må det findes rimeligt, at der foretages en nedsættelse af totalisatorafgiften, der kan komme banerne tilgode.

Forslaget går herefter ud på, at der indføres en afgiftsberegning efter en glidende skala og med sådanne satser, at resultatet bliver en nedsættelse af afgiften, der navnlig vil komme de baner tilgode, hvor omsætningen kun er af ringe størrelse, eller hvor de nugældende afgiftsregler har virket særlig ubilligt.

For sæsonen 1949 har totalisatorafgiften andraget ialt 8,8 mill. kr., hvoraf statskassens andel udgør 8,1 mill. kr. Hvis de nu foreslåede afgiftsregler havde været gældende, ville afgiften have andraget 7,7 mill. kr., hvoraf statens andel ville have udgjort 7,1 mill. kr.

Forsåvidt en væddeløbsforenings overskud af totalisatoren for en sæson måtte udgøre et væsentlig større beløb, end det må anses rimeligt til anvendelse til foreningens egne formål og til de formål, som foreningen naturligt støtter, bør foreningen formentlig afgive en passende del til almenvelgørende eller almennyttige formål. En derpå sigtende regel er optaget i lovforslagets § 5.

Af lovforslagets andre bestemmelser skal fremhæves straffebestemmelserne i lovforslagets § 8, hvorefter bookmakeri, der hidtil kun har kunnet straffes med bøde, også skal kunne belægges med frihedsstraf, ligesom

der af politiet skal kunne gives den, der er dømt for bookmakeri, pålæg om, at han indenfor et vist tidsrum ikke må indfinde sig på væddeløbsbaner, hvor der er totalisator.

Lovrigt skal jeg med hensyn til lovforslagets bestemmelser henvide til bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de fire forslag til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Derefter har den højtærede minister for offentlige arbejder ordet for at fremsætte det ved mødets begyndelse anmeldte lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund.

De hidtil gældende regler om efterforskning og indvinding af råstoffer i Danmarks undergrund findes i lov nr. 27 af 19. februar 1932, således som denne er ændret ved en række tillægslove.

Baggrunden for lovens udstedelse var, at der var opstået en levende interesse for spørgsmålet, om der i Danmarks undergrund fandtes værdifulde råstoffer, og at man regnede med, at det ville blive vanskeligt at få tilvejebragt den nødvendige kapital til efterforskning og indvinding, når der ikke var lovbestemmelser, der kunne sikre eneretten til en sådan virksomhed.

Loven omfatter kun de råstoffer i undergrunden, som ikke inden lovens ikrafttræden i 1932 har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse. Loven bestemmer, at råstofferne tilhører staten, og at der for et tidsrum af indtil 50 år ad gangen kan meddeles bevilling med eneret til efterforskning og indvinding af råstofferne.

Loven havde oprindeligt kun gyldighed til den 1. juli 1940, men er senere blevet forlænget og er nu gældende indtil den 1. maj 1950.

I 1938 blev der i overensstemmelse med lovens § 2 udstedt en 50-årig eneretsbevilling på samtlige de af loven omfattede råstoffer. Sålænge denne eneretsbevilling bestod uændret, kunne der ikke gennemføres ændringer i undergrundsløvgivningen, der ville stride mod bevillingen.

På grund af lovens tidsbegrænsning og fordi man fandt, at loven på forskellige punkter burde ændres, blev der nedsat et sagkyndigt udvalg til revision af undergrundsløvgivningen. Dette udvalg har ud-